

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lichii Iana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2022 și a sentinței Judecătoria Bălți, sediul Central din 17 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Dubinschi Ghennadi Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 13.08.2021-17.06.2022
2. *instanța de apel*: 22.07.2022-01.11.2022
3. *instanța de recurs*: 06.02.2023 - 29.03.2023

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoria Bălți sediul Central din 17.06.2022, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Dubinschi Ghennadi Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, la închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încetat procesul penal în privința lui Dubinschi Ghennadi învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, art. 320¹ Cod penal, art. 320¹ Cod penal, art. 320¹ Cod penal, în temeiul art. 2 alin.(1) din Legea nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

S-a admis solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Dubinschi Ghennadi în contul statului, cheltuielilor de judecată în sumă de 320 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Dubinschi Ghennadi a fost condamnat pentru faptul, că la 17 iulie 2021, aproximativ în jurul orelor 20:30 minute, nerespectând în mod deliberat măsurile stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și cunoscând cu certitudine despre existența ordonanței de protecție din 27 mai 2021, emisă de Judecătoria Bălți, sediul Central, prin care a fost obligat de a nu se apropia la o distanță mai mică de 50 metri de locuința victimei Dubinscaia Ala, amplasată în mun.Xxxxx, str.Xxxxx, ap.xx, de a nu se apropia la o distanță mai mică de 50 metri de victima și de a nu contacta

cu victima Dubinscaia Ala sub nici o formă pe un termen de 90 de zile, intenționat a ignorat prevederile ordonanței nominalizate și s-a prezentat la domiciliul victimei amplasat în mun.Xxxxx, str. Xxxxx, ap.xx, unde a avut un conflict cu aceasta.

Tot el, la 18 iulie 2021, aproximativ în jurul orelor 10:30 minute, nerespectând în mod deliberat măsurile stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și cunoscând cu certitudine despre existența ordonanței de protecție din 27 mai 2021, emisă de Judecătoria Bălți, sediul Central, prin care a fost obligat de a nu se apropia la o distanță mai mică de 50 metri de locuința victimei Dubinscaia Ala, amplasată în mun.Xxxxx, str.Xxxxx, de a nu se apropia la o distanță mai mică de 50 metri de victima și de a nu contacta cu victima Dubinscaia Ala sub nici o formă pe un termen de 90 de zile, intenționat a ignorat prevederile ordonanței nominalizate și s-a prezentat la domiciliul victimei amplasat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx.

Tot el, la 18 iulie 2021, aproximativ în jurul orelor 10:30 minute, după ce a intrat în domiciliul amplasat pe str.Xxxxx, mun.Xxxxx, încălcând ordonanța de protecție și intimidând-o pe mama sa, Dubinscaia Ala, având drept scop impunerea voinței de a rămâne în apartament, a aplicat violență față de mama sa Dubinscaia Ala, aplicându-i multe lovituri cu pumnii în regiunea spatelui, după care a împins-o, de la ce ultima a pierdut echilibrul și s-a lovit cu partea dorsală a capului de colțul mesei, prin ce i-a provocat leziuni corporale, care conform raportului de expertiza judiciară nr.202110D0405 din 31.07.2021, se califică drept vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, la 21.07.2021, aproximativ în jurul orelor 17:50 minute, nerespectând în mod deliberat măsurile stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și cunoscând cu certitudine despre existența ordonanței de protecție din 27 mai 2021, emisă de Judecătoria Bălți, sediul Central, prin care a fost obligat de a nu se apropia la o distanță mai mică de 50 metri de locuința victimei Dubinscaia Ala, amplasată în mun.Xxxxx, str.Xxxxx, de a nu se apropia la o distanță mai mică de 50 metri de victima Dubinscaia Ala și de a nu contacta cu victima Dubinscaia Ala sub nici o formă pe un termen de 90 de zile, intenționat a ignorat prevederile ordonanței nominalizate și s-a prezentat la domiciliul victimei amplasat în mun.Xxxxx, str.Xxxxx, unde a fost localizat prin sistemul de poziționare globală „GPS”

Tot el, la 23.07.2021, aproximativ în jurul orelor 12:50 minute, cunoscând cu certitudine despre măsurile de protecție în privința victimei violenței în familie, aplicate pentru o perioadă de 90 zile, prin ordonanța de protecție din 27.05.2021, potrivit căreia a fost obligat de a nu se apropia de locuința victimei la o distanță mai mică de 50 m, de a nu se apropia la o distanță mai mică de 50 m de victimă, de a nu contacta cu victima sub nici o formă, dându-și seama de consecințele care pot surveni pentru nerespectarea măsurilor de protecție vizate, în mod intenționat nu a executat aceste măsuri de protecție, a venit la domiciliul mamei sale, Dubinscaia Ala, din str.Xxxxx mun.Xxxxx, precum și s-a aflat la o distanță mai mică de 50 m de la victimă.

3.Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, care a solicitat, casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dubinschi Ghennadi să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza: art. 320¹ Cod penal, la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu eliberarea de executarea ei, în conformitate cu prevederile art.2 alin.(1) din Legea nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova; art.320¹ Cod penal, la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu eliberarea de executarea ei în conformitate cu prevederile art.2 alin.(1) din Legea nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova; art.320¹ Cod penal, la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu eliberarea de executarea ei în conformitate cu prevederile art.2 alin.(1) din Legea nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova; art.320¹ din Codul penal, la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu eliberarea de executarea ei în conformitate cu prevederile art.2 alin.(1) din Legea nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova; art.201¹ alin. (1) lit.b) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința contestată să fie menținută.

În apel a invocat, că:

- instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei însă, s-a bazat doar pe faptul că Dubinschi Ghennadi a recunoscut vinovăția integral, sincer s-a căit de cele săvârșite și conform cazierului penal, anterior a fost atras la răspundere penală de nenumărate ori;

- instanța a reținut și faptul că, inculpatul Dubinschi Ghennadi nu este pentru prima dată în conflict cu legea penală, anterior fiind condamnat pentru comiterea unor infracțiuni similare, a comis infracțiunea împotriva unui membru al familiei, și anume, împotriva mamei sale, la fel deși a avut ordin de restricție, ultimul îl încălca de nenumărate ori și anume, l-a încălcat de 4 ori, nu este angajat în câmpul muncii, nu are o ocupație permanentă ce i-ar asigura o sursă stabilă de venit pentru existență, se atrage la răspundere pentru infracțiune similară, acțiunile inculpatului constituie un pericol iminent pentru societate, acțiuni ce au fost stopate numai prin descoperirea lor și intervenția organelor de drept;

- instanța de judecată a reținut că, faptul recunoașterii vinei și căința sinceră, în raport cu fapta comisă de Dubinschi Ghennadi, nu constituie temei pentru aplicabilitatea la caz a pedepsei sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau a prevederilor art.90 Cod penal;

- pedeapsa solicitată de către acuzare a avut drept scop corectarea și reeducarea inculpatului, ca urmare prevenirea săvârșirii de către aceasta a noi infracțiuni, de aceea consideră că pedeapsa aplicată inculpatului Dubinschi Ghennadi este prea blândă, datorită pericolului social sporit al infracțiunii comise de către inculpat. Instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei ce primordial trebuie să restabilească

echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului cât și a altor persoane;

- instanța de judecată la adoptarea acestei hotărârii nu a luat în considerație factorii ce au influențat inculpatul la comiterea acestei infracțiuni, și anume: nu este încadrat în câmpul muncii, obține surse de trai prin activități temporare, neperiodice și nestabile, nu este exclus că și prin modalități ilegale, nu are careva ocupație permanentă care să-l caracterizeze din punct de vedere pozitiv;

- instanța nu a ținut cont de instituția individualizării pedepsei care nu este altceva decât operațiunea de adaptare a pedepsei și a executării ei la cazul concret și la persoana infractorului, astfel încât să se asigure scopul ei și să se realizeze finalitatea răspunderii penale, deoarece inculpatul a comis mai multe infracțiuni cu intenție, iar pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

-instanța de judecată nu a ținut cont și de solicitarea acuzatorului de stat, și anume, să recunoască vinovat pe Dubinschi Ghennadi de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.320¹ Cod penal, și în baza sancțiunii acestui articol să-i aplice pedeapsa sub formă de de 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu eliberarea de executarea ei, în conformitate cu prevederile art.2 alin.(1) din Legea nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova;

- aplicarea amnistiei față de inculpat nu constituie temei de reabilitare a persoanei, fapt care prezumă că inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea faptei imputate, sau, ca excepție, a faptei prejudiciabile elementele căreia au fost identificate de către instanța de judecată (în sensul recalificării acțiunilor inculpatului în favoarea acestuia).

- în cazul solicitării aplicării amnistiei de către inculpat, unica soluție ce poate fi adoptată la finalizarea examinării cauzei penale, în cazul aplicării prevederilor Legii nr.243, o reprezintă o sentință de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal;

- adoptarea unei sentințe de încetare a procesului pe motivul intervenției amnistiei, situație ce a avut loc în speța dată și emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal nu se regăsește în conținutul art.391 Cod de procedură penală;

- însăși Legea nr.243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevede doar absolvirea de pedeapsa penală a inculpatului, nu și respingerea pretențiilor materiale ale victimei față de inculpat, confiscarea sau distrugerea obiectelor infracțiunii.

- adoptarea pe caz a sentinței de încetare a procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6), art. 350 alin.(1) și art.3 32 alin.(5) Cod de procedură penală, în opinia acuzării este una ilegală, deoarece acest fapt contravine normelor procesuale în vigoare;

- în cazul dat de către instanța de judecată urma a fi dispusă examinarea în fond a cauzei penale, cu administrarea probatoriului, finalizându-se cu constatarea vinovăției persoanei în comiterea faptei incriminate, stabilirea unei pedepse penale și

absolvirea inculpatului de la executarea acestei sancțiuni, în ordinea art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală.

3.2 Avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului Dubinschi Ghennadi, care a solicitat casarea acesteia.

În motivarea apelului a indicat că, în instanța de fond a fost posibilă aplicarea unei pedepse mai blânde, argumentele invocate în acest sens fiind următoarele: recunoașterea vinei, căința sinceră, promisiunea că nu va comite pe viitor asemenea fapte etc., însă instanța de judecată nu a luat în calcul, aceste circumstanțe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2022, apelul avocatului Rusu Lucia în numele inculpatului Dubinschi Ghennadi, a fost respins ca nefondat. Apelul procurorului a fost admis, fiind casată parțial sentința în latura pedepsei, rejudecată cauza și adoptată o nouă soluție potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Dubinschi Ghennadi a fost recunoscut vinovat și aplicată pedeapsa în baza: art. 320¹ Cod penal, sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității; art. 320¹ Cod penal, sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității; art. 320¹ Cod penal, sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității; de art. 320¹ Cod penal, sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității. În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilit definitiv lui Dubinschi Ghennadi o pedeapsă sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității. În temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.243 din 24.12.2021, art.107 Cod penal și art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală, a fost liberat inculpatul Dubinschi Ghennadi de la executarea pedepsei penale pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.320¹, art.320¹, art.320¹, art.320¹ Cod penal. Dubinschi Ghennadi s-a considerat condamnat în baza art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, judecând cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Dubinschi Ghennadi pe art.201¹ alin.(1) lit.b) și art.320¹, art.320¹, art.320¹, art.320¹ Cod penal.

Instanța de apel a reținut că prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.307-IX din 29.12.2021 a fost promulgată Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Cauza penală în privința inculpatului Dubinschi Ghennadi în baza art.320¹, art.320¹, art.320¹, art.320¹ Cod penal, a fost examinată în procedura simplificată, în ședința instanței de fond, inculpatul și apărătorul său au pledat pentru încetarea procesului penal în legătură cu amnistia, recunoscând vina în cele incriminate în rechizitoriu, nedorind examinarea și cercetarea probelor în fond.

În contextul apelului declarat, instanța de apel a casat parțial sentința instanței de fond, pronunțând o hotărâre nouă, în sensul dat, la motivarea soluției adoptate reținându-se prevederile art.107 Cod penal, conform cărora amnistia - este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Instanța de apel a constatat că aplicarea amnistiei față de inculpatul Dubinschi Ghennadi în baza art.320¹, art.320¹, art.320¹ și art.320¹ Cod penal nu constituie temei de reabilitare a acestuia, or, prin solicitarea sa din instanța de fond, inculpatul a recunoscut vina de cele incriminate în rechizitoriu, nesolicitând examinarea și cercetarea probelor în fond, ca urmare se prezumă că inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea faptelor imputate, fapt expres prevăzut în art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei, în cazul amnistiei.

În aspectul celor descrise, soluția instanței de fond pronunțată în privința lui Dubinschi Ghennadi în baza art.320¹, art.320¹, art.320¹, art.320¹ Cod penal, prin care a fost încetat procesul penal, pe motivul intervenirii amnistiei este nefondată, or, art.107 Cod penal, stabilește că amnistia este actul care are ca efect înlăturarea de pedeapsă penală, în speță, obligatoriu urma a fi stabilită pedeapsa inculpatului în comiterea faptelor incriminate în baza art.320¹, art.320¹, art.320¹, art.320¹ Cod penal, cu absolvirea de la executarea pedepsei, fapt ce nu ar fi posibil în cazul încetării procesului penal.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor ce furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor ce fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel a considerat că Dubinschi Ghennadi urmează a fi recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.320¹ Cod penal pe toate patru capete de acuzare și în baza sancțiunii acestui articol să-i aplice pedeapsa sub formă de de 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pe fiecare în parte, iar în baza art.84 Cod penal o pedeapsă definitivă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În situația stabilită pe caz, ținând cont de prevederile enunțate, instanța de apel a considerat că, careva interdicții în vederea aplicării actului de amnistie nu sunt.

De aceea, inculpatul Dubinschi Ghennadi urmează să fie eliberat de la executarea pedepsei pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.320¹ Cod penal, în temeiul amnistiei.

Cât ține de pedeapsa penală stabilită inculpatului Dubinschi Ghennadi pe art. 201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, instanța de apel a considerat-o prea blîndă în raport cu circumstanțele cauzei penale, prevederile legale și trecutul infracțional al acestuia.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor ce furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor ce fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și

așteptările societății față de actul de justiție, realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a aplicat inculpatului Dubinschi Ghennadi pedeapsa sub formă de închisoare pe art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, doar că termenul este prea mic.

În viziunea instanței de apel, violența în familie a fost admisă față de mama sa în etate, căreia i-a cauzat vătămări corporale neînsemnate. Mai mult, acesta a mai comis patru capete de acuzare de neexecutare a ordonanței de protecție. Fiind anterior condamnat de mai multe ori, inculpatul Dubinschi Ghennadi nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis infracțiuni similare. În afară de aceasta, inculpatul Dubinschi Ghennadi are comise nenumărate contravenții. Aceste circumstanțe indică la necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre, cum ar fi cea solicitată de procuror de 1 an de închisoare.

La individualizarea pedepsei cu închisoare s-a reținut în sarcina inculpatului Dubinschi Ghennadi și s-a luat în considerație prevederile art.2, art.7, art.61, art.75-78, art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, ținând astfel cont de gravitatea infracțiunii comise (infracțiune mai puțin gravă), motivul și scopul acestora, de personalitatea celui vinovat (prezența anterioarelor condamnări penale similare, prezența evidenței la medicul narcolog și lipsa evidenței la medicul psihiatru), de prezența circumstanțelor atenuante (căința sinceră), contribuirea la examinarea cauzei în procedură simplificată și celelalte împrejurări individuale ale cazului. Faptul că Dubinschi Ghennadi a recunoscut vina și a acceptat procedura simplificată de examinare a cauzei penale, a beneficiat de reducerea pedepsei prevăzută de lege.

Nu poate fi aplicat art. 90 sau art. 90¹ Cod penal în privința inculpatului Dubinschi Ghennadi, deoarece acesta, după anterioarele condamnări, a comis infracțiune analogică, fapt ce indică că n-a conștientizat necesitatea de respectare a legilor și nu s-a corectat. Fiind la o nouă judecare, instanța de fond corect i-a aplicat lui Dubinschi Ghennadi pedeapsa închisorii. Doar pedeapsa închisorii, cu executare reală, v-a asigura corectarea lui.

Luând în considerație cele expuse, instanța de apel a considerat că o altă pedeapsă nu v-a reuși să mențină scopul pedepsei penale.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Lichii Iana în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi decizii, privind stabilirea unei pedepse neprivative de libertate în privința inculpatului, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului indică:

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel au aplicat o pedeapsă prea aspră, consideră că instanța nu a dat o apreciere multilateral și obiectivă la toate circumstanțele ce țin de aplicarea în privința condamnatului, Dubinschi Ghennadi a prevederilor art. 90 Cod penal;

- inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată;

- în fața instanței consideră că nu a fost prezentată nici o probă că, în privința învinuitului Dubinski Ghennadi urmează să fie aplicată cea mai aspră pedeapsă, deoarece o pedeapsă mai blândă, nu va asigura atingerea scopului pedepsei;

- nu este rațional ca inculpatul Dubinski Ghennadi să execute pedeapsa cu închisoare solicitată de către acuzatorul de stat. Impedimente legale pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu sunt;

- corectarea și reeducarea inculpatului, Dubinski Ghennadi este posibilă fără trimiterea acestuia spre executare imediată a pedepsei cu închisoarea, acordându-i o șansă prin suspendarea executării pedepsei și stabilirea unei perioade de probațiune, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel a dat o apreciere absolut eronată circumstanțelor ce ar permite aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, Dubinski Ghennadi, nemotivând de ce nu ar fi posibilă aplicarea unei pedepse non-privative de libertate față de ultimul;

- instanțele de fond nu și-a motivat hotărârea asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept, invocate de condamnat, or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că, nu au fost auzite părțile.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Lichii I. în numele inculpatului, consideră că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare, solicitând stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, cu aplicarea art. 90 Cod penal, astfel semnalând temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a 4 infracțiuni contra justiției, prevăzute de art. 320¹ Cod penal, (*însă inculpatul a fost liberat de la executarea pedepsei penale pentru săvârșirea infracțiunilor menționate, fiind de acord cu decizia adoptată în acest sens*) și o infracțiune contra familiei și minorilor, prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 191 verso v. I), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a pronunțat o nouă hotărâre, prin care Dubinschi G. s-a considerat condamnat în baza art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise (infracțiune mai puțin gravă), de personalitatea celui vinovat (prezența anterioarelor condamnări penale similare, prezența evidenței la medicul narcolog și lipsa evidenței la medicul psihiatru), de faptul că, violența în familie a fost admisă față de mama sa în etate, căreia i-a cauzat vătămări corporale neînsemnate, mai mult, acesta a mai comis patru capete de acuzare de neexecutare a ordonanței de protecție, de prezența circumstanțelor

atenuante (căința sinceră), contribuirea la examinarea cauzei în procedură simplificată și celelalte împrejurări individuale ale cazului.

La fel, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Dubinschi G. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, deoarece acesta după anterioarele condamnări, a comis infracțiune analogică, fapt ce indică că, nu a conștientizat necesitatea corijării, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Dubinschi G., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că, instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a casat parțial sentința în latura pedepsei și a pronunțat o nouă soluție, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță, prin care a aplicat inculpatului în baza art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la critica recurentului, precum că, inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, Colegiul penal reține că, la caz, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa mai aproape de limita minimă prevăzută

de legea penală pentru infracțiunea în cauză, ținând cont și de dispoziția art. 364¹ Cod de procedură penală.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul penal statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzute în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Dubinschi G., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lichii Iana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Dubinschi Ghennadi Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată semnată la **30 martie 2023** și pronunțată integral la **13 aprilie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Catan Liliana